

A Magyar Köztársaság nevében!

A Győri Ítéltábla Pécsett, a 2007. évi július hó 3. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság a halált okozó testi sértés bűntette miatt **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 5.B.219/2005/9. számú ítéletét akként változtatja meg, hogy a főbüntetés tartamát 2 év börtönre, a mellékbüntetés tartamát 2 év közügyektől eltiltásra enyhíti.

A vádlott a büntetés fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Indokolás

A Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 5.B.219/2005/9. számú, 2006. március 21. napján kelt ítéletével vádlottat halált okozó testi sértés bűntette miatt 4 év börtönre, mellékbüntetésül 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és kötelezte a vádlottat a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen a vádlott és védője elsősorban felmentésért, másodsorban a cselekmény eltérő minősítéséért és a büntetés enyhítése érdekében jelentettek be fellebbezést. A védelmi fellebbezéseket a másodfokú bíróság az enyhítésre irányuló részükben alaposnak találta.

A másodfokú bíróság a jogorvoslattal megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok betartása mellett folytatta le a bizonyítási eljárást, a tényállást a szükséges mértékben felderítette, a bizonyítékokat beszerezte és értékelte.

A megyei bíróság által megállapított tényállást a másodfokú bíróság az iratok tartalma alapján - figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontjára - az alábbiak szerint egészíti ki és pontosítja.

A sértett 1947-ben született, a cselekmény elkövetésekor 57 éves volt.

A vádlott cselekményét helyesen 2004. január 25. napján követte el.

A fenti kiegészítéssel és pontosítással az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott, mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, a bizonyítékok indokolt és okszerű mérlegelésén alapul, ezért a Be.352.§ (2) bekezdése alapján irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

A másodfokú eljárásban a vádlott védője arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, mivel a bíróság nem tisztázta kellően a tényállást, az ítélet iratellenes megállapításokat tartalmaz, és egyes tényekből téves következtetést vont le. A védő érvelésével a másodfokú bíróság nem értett egyet.

A büntetőeljárás során - az ilyen jellegű ügyektől eltérően - lehetősége volt a nyomozó hatóságnak a halálos eredmény bekövetkezése előtt a sértett kihallgatására. A sértett közvetlenül a cselekmény elkövetése után a nyomozó hatóságnak vallomásaiban beszámolt arról, hogy őt a vádlott lakásában egy alkalommal nagy erővel megütötte. A vele történeteket a cselekményt közvetlenül nem észlelő házastársának, 1.sz. tanúnak is elmondta. A sértett vallomását a bántalmazás módjára vonatkozóan mindenben alátámasztotta az orvosszakértői vélemény. Az eljárás alatt nem merült fel olyan adat, amely a sértett szavahihetőségét megkérdőjelezné. Éppen ezért a sértett vallomásának tükrében lehet és kell értékelni a vádlott számára alibit igazoló tanúk vallomását.

Az elsőfokú bíróság a telefonhívás-listák és a rendőrségre tett bejelentések időpontjait, valamint a vádlott által megtett utat figyelembe véve meggyőző indokolással vetette el 2.sz., 3.sz. és 4.sz. tanúk vallomásait. Ezek a vallomások részben ellentétesek a híváslistákban szereplő adatokkal, részben egymással és esetenként önmagukkal is ellentmondásba keverednek. Ezért az elsőfokú bíróság helyesen vetette el e tanúk vallomását, ahogyan a vádlott élettársa gyermekének, 5.sz. tanú tanúvallomását is. A gyermekkorú tanú vallomásának értékelésénél nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy a vádlott és élettársa vallomása szerint ekkor egy háztartásban éltek, ez a körülmény nyilvánvalóan befolyásolta a gyermekkorú sértettet vallomása megtételekor.

Mivel a vádlottnak és védőjének fellebbezése a törvényes mérlegeléssel megállapított tényállást támadta, az a másodfokú eljárásban nem vezethetett eredményre.

Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, és az elkövetett cselekményt is törvényesen minősítette.

A halált okozó testi sértés büntette olyan vegyes bűnösséget feltételező bűncselekmény, ahol az elkövető szándéka testi sértés okozására irányul, a bekövetkező halálos eredmény vonatkozásában viszont a bűnösség formája csak a gondatlanság lehet.

A megyei bíróság a megállapított tényállásból azt a jogi következtetést vonta le, hogy jóllehet a vádlott elkövetéskori szándéka testi sértés okozására irányult, a sértett fejére irányított ütésének a nagy erejéből következően azonban - a sportokban jártas vádlottnak - a tudata átfogta a sértett halála bekövetkezésének a reális lehetőségét is, azonban annak elmaradásában könnyelműen bizakodott. A halálos eredmény tekintetében tehát a vádlott tudatos gondatlanságát (luxuria) állapította meg. Nem adta azonban indokát annak, hogy a vádlott a könnyelmű bizakodását - mint a cselekményhez való emocionális viszonyát - milyen tényekre alapozza.

Az ítélőtábla álláspontja szerint nincs az ügyben olyan ténybeli adat, amelyből megalapozottan lehetne következtetni arra, hogy a vádlott aktuális tudatában felmerült a sértett halála bekövetkezésének a képzete. A vádlott kétségtelenül tisztában volt a sértett beteges, legyengült fizikai állapotával. Ebből a körülményből azonban nem kellett szükségszerűen felismernie annak a reális lehetőségét, hogy a sértett fejére mért nagy erejű ütestől annak halála is bekövetkezhet. A halálos eredmény tekintetében tehát a vádlottat a gondatlanságnak az enyhébb formája (negligentia) terheli. Nem vitás ugyanis, hogy kellő gondosság tanúsítása mellett fel kellett volna ismernie a sértett halála bekövetkezésének a lehetőségét (BH 1996/570. és 1998/257.).

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket csak részben tárta fel és értékelte helyesen. További - mégpedig nyomatékos - enyhítő körülményként kell értékelni, hogy a sértett halálának bekövetkezésében nagy szerepet játszottak sorsszerű megbetegedései. Az igazságügyi orvosszakértők véleménye szerint hasonló sérülés egészséges embernél általában nem jár halálos eredménnyel. Jelen esetben - bár a sértett halálához vezető okfolyamatot nem vitásan a vádlott ütése következtében létrejött sérülés indította el - a halál bekövetkezésében szerepet játszott a sértett cukorbetegsége és magas vérnyomásos megbetegedése is. Mindezek következtében alakultak ki azok a szövődmények, melyek végül a sértett halálához vezettek. További enyhítő körülményként értékelte a másodfokú bíróság, hogy a vádlottat az eredmény tekintetében csak a gondatlanság enyhébb formája terheli.

Mellőzi ugyanakkor a súlyosító körülmények közül, hogy a sértett a bántalmazásra nem adott okot.

Az átértékelt bűnösségi körülményekre figyelemmel az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés-büntetés, figyelemmel a cselekmény jellegére és a

vádlott egyébként kedvező előéletére, eltúlzottan súlyos. Ezért a másodfokú bíróság a vádlott büntetését a rendelkező részben írtak szerint enyhítette.

A vádlott esetében a másodfokú bíróság lehetőséget látott a Btk.47.§ (3) bekezdés alkalmazására. A vádlott büntetlen előéletét és az egyébként pozitív személyiségét értékelve az ítélőtábla lehetőséget látott arra, hogy a vádlott büntetése fele részének letöltése után a feltételes szabadság kedvezményében részesülhessen.

Mindezekre figyelemmel a fellebbviteli bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.372.§ (1) bekezdése alapján a büntetés tekintetében megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be.371.§ (1) bekezdése szerint helybenhagyta.

P é c s, 2007. július 3.

Dr.Makai Lajos s.k. a tanács elnöke, Dr.Tóth Sándor s.k. előadó bíró, Dr.Túri Tamás s.k. bíró

A Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 5.B.219/2005/9. számú ítélete a Győri Ítélőtábla Bf.89/2006/6. számú ítéletében írt változtatással a 2007. évi július hó 3. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

.Makai Lajos s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Szende Gabriella
tisztviselő